

संस्कृत
क्र.सं-३४

४६४/१६

वेदांत-

२४६७

गुरु गीता

(1)

॥ अथ गुरु गाथा प्रारंभः ॥

(2)

॥ गुरु ॥

॥ १ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॐ अस्य श्रीगुरु
गीतास्तोत्रमंत्रस्य सदाशिवऋषिः ॥ नानाविधान चंदांसि श्रीगुरुपरमात्मादेवता
हं बीजं ॥ सो शक्तिः ॥ क्रौं कीलकं ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ अ
थ न्यासः ॥ ॐ हं सां सूर्यात्मने अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ ॐ हं सौं सोमात्मने तर्जनी
भ्यां नमः ॥ ॐ हं सुं निरंजनात्मने मध्यमाभ्यां नमः ॥ ॐ हं सैं निरामयात्मने
अनामिकाभ्यां नमः ॥ ॐ हं सौं अतनुसूक्ष्मात्मने कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ॐ
हं सः अव्यक्तात्मने करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ एवं हृदयादि ॥ ॐ हं सां सू
र्यात्मने हृदयाय नमः ॥ ॐ हं सौं सोमात्मने शिरसे नमः ॥ ॐ हं सुं निरंजना
त्मने शिखायै वीषट् ॥ ॐ हं सैं निराभासात्मने कवचाय हुं ॥ ॐ हं सौं अत

॥ गीता ॥

॥ १ ॥

(2A)

नुसस्मात्मनेनेत्रत्रयायैवौषद् ॥ ॐ हंसः अव्यक्तात्मने अस्त्राय फट् ॥ अथ
ध्यानं ॥ विश्वव्यापिनमामि देवममलं नित्यं परं निष्कलं ॥ नित्योद्धो धसहस्र
पत्रकमलं रव्याक्षरैर्मंडपं ॥ नित्यानंदमयं स्वरौक निलयं नित्यं शिवं संप्रभं ॥
ध्यायेहं परमं परास्तरं स्वच्छंदतः सवेगं ॥ १ ॥ हंसाभ्यां परिवृत्तपत्रकमलं दि
व्यं जगत्कारिणं ॥ विश्वोत्कैरिणि मान्यलोकनिलयं स्वच्छंदसानंददं ॥ अद्वैते
कमखंडनिद्धनरसपूर्णह्यनताशुभं ॥ प्रत्यक्षाक्षरविग्रहं गुरुपदं ध्यायं वि
भुंशांतये ॥ २ ॥ ऊर्ध्वान्मायगुरुपदशुभुवनं ॐ कारसिंहासनं ॥ सिद्धाचा
रसमस्तवेदमथनं षट्चक्रसंभेदनं ॥ पश्चाद्देवसुक्लिं गज्योतिर्ममलं पूर्णप्र
भाभास्वरं ॥ तस्मै श्रीगुरुपादुकाभजमनश्चेतन्यचंद्रोदयं ॥ ३ ॥ संतोषं च
गुरुं वंदे परसं विलिहायकं ॥ शान्तिसिंहासनासूदं आनंदामृतभोगदं ॥ ४ ॥

(3)

॥गुरु॥

॥२॥

हृदयकमलमध्येदीपवद्धेदसारं ॥ प्रणवमयमतर्क्यं योगिभिर्ध्यानगम्यं ॥

॥गीता॥

५॥ हरिगुरुशिवयोगे सर्वभूतस्थमेकं ॥ सकृदपि मनसो वै ध्यायते यः स
मुक्तः ॥ ६॥ इति ध्यात्वा ॥ मानसोपचारैः संपूज्य ॥ जपं कुर्यात् ॥ सूतौ वा

च ॥ कैलासशिखरे रम्ये भक्तिसाधने लव ॥ प्रणम्य पार्वती भक्त्या शंकरं
परिपृच्छति ॥ १॥ पार्वत्यै वाच ॥ ३० ॥ नमो देवदेवेश परात्परजगद्गुरो ॥

सदाशिवमहादेव गुरुदोक्षां प्रदेहि मे ॥ २॥ केन मार्गेण भो स्वामिन् देही ब्र-
ह्ममयो भवेत् ॥ तत्कृपा कुरु मे स्वामिन् नमामि चरणं तव ॥ ३॥ ईश्वरो ॥

ममरूपाधिदेवित्वं त्वत्प्रीत्यर्थं वदाम्यहं ॥ लोकोपकारकं देवि न केनापि
कृतं पुरा ॥ ४॥ दुर्लभं श्रीपुलोकेषु तत्पुण्यं वदाम्यहं ॥ गुरुर्ब्रह्मविना

नान्यत्सत्यं सत्यं न संशयः ॥ ५॥ यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरो ॥

॥२॥

(3A)

तस्यैतेकथिता ह्यर्थाः प्रकाशंते महात्मनः ॥ ६ ॥ गुकारं स्तुयं धकारस्य रुका
रस्तेज उच्यते ॥ अंधकारविना शित्वा गुरुरित्यभिधीयते ॥ ७ ॥ यदंघ्रिक
मलद्वंद्वहृद्गतापनिवारणं ॥ तारकं भवसिधोश्च गुरुब्रम्हनमाम्यहं ॥ ८ ॥
वेदशास्त्रपुराणानि इतिहासादिकानि च ॥ मंत्रयंत्रादिविज्ञानां स्मृतिरु
च्चाटनद्विकं ॥ ९ ॥ शेषशक्त्यागमादिति अन्ये च बहुयन्मतं ॥ अपभ्रंश
समस्तानि जीवानां जीवार्थो भ्रांतिरुजसां ॥ १० ॥ यज्ञव्रततपोदानं जप
तीर्थस्तथैव च ॥ गुरुतत्त्वमविज्ञाय मूढास्ते चे तरे जनाः ॥ ११ ॥ गुरुबु
ध्यात्मनो नान्यत्सत्यं सत्यं वरानने ॥ तद्भाभार्थप्रयत्नेन कर्तव्यं च
मनीषिभिः ॥ १२ ॥ मूढविद्याजगन्माया देहमज्ञानसंज्ञितं ॥ उदयस्व
प्रकाशेन गुरुशब्देन कथ्यते ॥ १३ ॥ देहिब्रम्हभवेद्यस्मात्त्वत्कृपा

गृ

(५)

॥गु०॥ अथ वदाम्यहं ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा श्रीगुरोः पादसेवनात् ॥ १४ ॥ सर्वतीर्था

॥३॥ अथ गार्हस्थ्यसंप्राप्तेति फलं नरः ॥ गुरुपादोदकं पीत्वा शेषं शिरसि धारयेत् ॥ १५ ॥ शोषणं पापपंकस्य दीपनं ज्ञानदेजसां ॥ गुरुपादोदकं सम्यक् संसारार्णवतारणं ॥ १६ ॥ अज्ञानमूलहरणं जन्मकर्मनिवारणं ॥ ज्ञानवैराग्यसिद्ध्यर्थं गुरुपादोदकं पिबेत् ॥ १७ ॥ गुरुपादोदकं पीत्वा गुरुरुच्छिष्टभोजनं ॥ गुरुमूर्तिर्सदा ध्यानं गुरुरसोत्रं सदा जपेत् ॥ १८ ॥ काशीक्षेत्रनिवासश्च जान्हवीचरणोदकं ॥ गुरुर्विश्वेश्वरः साक्षात्तारकं ब्रम्हनिश्चितं ॥ १९ ॥ शिरःपादांकितं दृष्ट्वा गयास्तेचाक्ष ईवत् ॥ तीर्थं ॥ २० ॥ राजप्रयागोसौ गुरुमूर्तिर्नमोनमः ॥ २१ ॥ गुरुमूर्तिस्मरेन्नित्यं गु

(५१)

रुनामसदाजपेत् ॥ गुरोराज्ञाप्रकुर्वितं गुरोरन्यनभावयेत् ॥ २१ ॥
गुरुत्कास्थितं ब्रम्ह प्राप्यते तत्प्रसादतः ॥ गुरुमूर्तिः सदा ध्यानं यथा
स्वेरिणियेषितं ॥ २२ ॥ स्वाश्रमं च स्ववातिश्च स्वकीर्तिः पुष्टिवर्धनं
॥ अन्यत्सर्वं परित्यज्य गुरोरन्यं न भावयेत् ॥ २३ ॥ अनन्याश्चित्तं
यंतो मां सुलभं परमं सुखं ॥ तत्त्वास्मात्सर्वं प्रयत्नेन गुरोश्चाराधनं
कुरु ॥ २४ ॥ गुरुवक्त्रः स्थिताविद्या गुरुभक्त्या चलभ्यते ॥ त्रेतो
क्यस्फुटवक्तारो देवाद्याः सुरपन्नगाः ॥ २५ ॥ गुकारस्त्वं धकारस्याद्गु
कारस्तेज उच्यते ॥ अज्ञानभासकं ब्रह्म गुरुरेव न संशयः ॥ २६ ॥ गुका
रप्रथमावर्णा माया विगुणभासकं ॥ रुकारं द्वितीयं ब्रम्ह मायाविभ्रां

(५)

॥ गुरु ॥

॥ ४ ॥

तिमोचकं ॥ २७ ॥ एवं गुरुपदं श्रेष्ठं देवानामपि दुर्लभं ॥ हाहा हूहू गणे श्यैव गं
धर्वाद्यैश्च पूजितः ॥ ध्रुवं तेषां च सर्वेषां नास्तितत्त्वं गुरोः परं ॥ २८ ॥ गुरोः श्वा
राधनं कार्यं जीवित्वं वै निवेदयेत् ॥ २९ ॥ आसनं शयनं वस्त्रं वाहनं भूषणादिकं
॥ राधाकेन प्रहातव्यं गुरुसंतोषकारकं ॥ ३० ॥ गुरोराराधनं कार्यं जीवित्वं वै नि
वेदयेत् ॥ कर्मणामनसा वाचा पदभिराराधयेद्गुरुं ॥ ३१ ॥ दीर्घदंडनमस्कृत्यं
निर्लज्जो गुरुसन्निधौ ॥ शरीरमर्थसंप्राप्तिं सद्गुरुभ्यो निवेदयेत् ॥ ३२ ॥
कृमिकीटकभस्मादि विषादुर्गन्धिमुत्रकं ॥ श्लेष्मचर्मतथारक्तनवं चेत
द्वरानने ॥ ३३ ॥ संसारवृक्षमारूढं पतंति नरकार्णवे ॥ येनोद्धृतमिदं विश्वं
तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥ ३४ ॥ अखंडमंडलाकारं व्याप्तयेन चराचरं ॥ तस्यै
दर्शितं येन ॥ तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥ ३५ ॥ गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णु गुरुर्देवो महेश्वरः

गीता.

॥ ४ ॥

(57)

॥ गुरु ॥

श्वरः ॥ गुरुरेव परब्रम्ह तस्मै श्री० ॥ ३६ ॥ अज्ञानविमिश्रस्य ज्ञानांजनशक्ता
कया ॥ चुक्षुरुन्मिलितं येन तस्मै श्री० ॥ ३७ ॥ सर्वश्रुतिः शिरोरत्नविराजि
तपद्दं बुजं ॥ नेहांतर्गर्भसूर्याय तस्मै श्रीगु० ॥ ३८ ॥ यस्य स्मरणमात्रेण ज्ञान
मुसद्यते स्वयं स एव सर्वसंपत्तिस्तस्मै श्रीगु० ॥ ३९ ॥ चैतन्यं शाश्वतं शांतं व्यो
मातीतं निरंजनं ॥ नादविंदुक्कलातीतं तस्मै श्री० ॥ ४० ॥ स्थावरं जंगमं चैव अ
चरं चरमेव च ॥ येन व्याप्तं जगत्सर्वं तस्मै श्री० ॥ ४१ ॥ ज्ञानशक्तिसमास्तुतं त
त्त्वमालाविभूषितं ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदातारं तस्मै श्री० ॥ ४२ ॥ अनेकजन्मसंप्राप्तिः
कर्मबंधविधातिने ॥ स्वात्मज्ञानप्रभावेन तस्मै श्री० ॥ ४३ ॥ शोषणं पापपंकस्य
दीपनं ज्ञानचक्षुषं ॥ गुरोपादोदकं सम्यक् तस्मै श्री० ॥ ४४ ॥ न गुरोरधिकृतं

(६)

॥ गुरु ॥

॥ ५ ॥

त्वं न गुरोरधिकं तपः ॥ तत्त्वज्ञानात्परं नास्ति तस्मै श्री ॥ ४५ ॥ मं नाथ श्रीज
गं नाथ मङ्गुरु श्रीजगद्गुरुः ॥ ममत्मा सर्वभूतात्मा तस्मै श्री ॥ ४६ ॥ गुरुरादि
रनादिश्च गुरुपरमदेवतं ॥ गुरोः परं त्वरं नास्ति तस्मै श्री ॥ ४७ ॥ ध्यानमूलं
गुरोर्मूर्तिपूजामूलं गुरोः पदं ॥ मंत्रमूलं गुरोर्वचनं मोक्षमूलं गुरोः कृपा ॥ ४८ ॥
सप्तसागरपर्यन्तं तीर्थस्नानं फलं सदा ॥ गुरुरंघ्रिजलं विदुतत्कोट्यांशेन दु
र्लभं ॥ ४९ ॥ गुरुरेव जगत्सर्वं ब्रह्मा विष्णु शैवात्मकं ॥ गुरोः परं त्वरं नास्ति
तस्मात्संपूज्यते गुरुं ॥ ५० ॥ ज्ञानं विना नैव मुक्तिरस्तज्ञानं गुरुभक्तितः ॥ गुरोः
समानतो नान्यत्साधयेद्गुरुमार्गिणः ॥ ५१ ॥ तस्मात्परं त्वरं नास्ति नेति नेतीति
विश्रुतिः ॥ मनसा वचसा चैव सदा माराधयेद्गुरुं ॥ ५२ ॥ गुरुकृपाप्रसादेन ब्र

॥ गीता ॥

॥ ५ ॥

(6A)

म्हाविष्णुर्विशिवात्मकं ॥ सामर्थ्यतत्प्रसादेन केवलंगुरुसेनया ॥ ५३ ॥ देवदान
वगंधर्वापितरोयक्षकिंनरा ॥ मुनियोपिनजानंति गुरुभुश्रवणेविधिं ॥ ५४ ॥ महा
हंकारगर्वेणविद्यातपबलान्विता ॥ संसारकुहरावर्तघटेयंत्रघटोयथा ॥ ५५ ॥ न
मुक्तोदेवगंधर्वाः पितरोयक्षचारणः ॥ ऋषयः सर्वसिद्धाश्च गुरुसेवापराङ्मुखा ॥ ५६ ॥
ध्यानं श्रुणुमहोदेविसर्वानंदप्रदायकं ॥ सर्वसौख्यकरंचैव भुक्तिमुक्तिप्रदायकं ॥ ५७ ॥
श्रीमत्परंब्रह्मगुरुं वरामि श्रीमत्परंब्रह्मगुरुं नमामि ॥ श्रीमत्परंब्रह्मगुरुं स्मरामि ॥
श्रीमत्परंब्रह्मगुरुं नमामि ॥ ५८ ॥ ब्रह्मानंदपरमसुखदं केवलं ज्ञानमूर्तिद्विंशतीतं
गगनसदृशं तत्त्वमस्यादिलक्ष्यं ॥ येकं नित्यं विमलमचलं सर्वधीसाक्षभूतं ॥
भावातीतं त्रिगुणरहितं सद्गुरुं तन्नमामि ॥ ५९ ॥ नित्यं शुद्धं निराभासं निराका

(७)

॥ गुरु ॥

॥ ६१ ॥

रं निरंजनं ॥ नित्यं बोधचिदानंदं गुरुब्रम्हनमाम्यहं ॥ ६० ॥ हृद्यं बुजे कर्णिकमध्यसे
स्थं । सिंहासने संस्थितं दिव्यमूर्ति ॥ ध्यायेद्गुरुं चंद्रशिल्पाप्रकाशं ॥ सच्चित्सुरवा
भिष्टवरं दानं ॥ ६१ ॥ श्वेतांबरं श्वेतविलेपपुष्पं मुक्ताविभूषितं च मुदितं द्विनेत्रं
॥ वामो कपीठं स्थितं दिव्यशक्तिं मुद्रस्मितं सौंदर्यकृपा निधानं ॥ ६२ ॥ आनंदमानं
दत्तं प्रसन्नं ज्ञानस्वरूपं निजबोधयुक्तं ॥ योगेन्द्रमीड्यं भवरोगवेद्यं श्रीमद्गुरुं
नित्यमहं नमामि ॥ ६३ ॥ यस्मिन्सृष्टि रित्यतिध्वंसं विधानानुग्रहात्मकं ॥ कृ
त्यं पंचविधिं शस्वद्भासते तं गुरुं नमः ॥ ६४ ॥ प्रातः शिरसि शुक्लाब्जे द्विनेत्रं द्वि
भुजं गुरुं ॥ वराभयकरं शान्तं स्मरेत्तन्नाम पूर्वकं ॥ ६५ ॥ न गुरो रधिकं न गुरो रधिकं
न गुरो रधिकं न गुरो रधिकः ॥ शिवशासनतः शिवशासनतः शिवशासनतः

॥ गीता ॥

॥ ६ ॥

(7A)

शिवशासनतः ॥ ६६ ॥ इदमेव शिवं इदमेव शिवं इदमेव शिवं इदमेव शिवः ॥ म
मशासनतो ममशासनतो ममशासनतो ममशासनतः ॥ ६७ ॥ एवं विधिगुरुं ध्या
त्वा ज्ञानमुत्पद्यते शिवं ॥ तद्गुरुरूपदेशेन मुक्तो ह्यमिति भावयेत् ॥ ६८ ॥ गुरुणा द
शिते मार्गे मनः शुद्धी च कारयेत् ॥ अनित्यखंडयेत् सर्वं यत्किंचिदात्मगोचरं ॥
६९ ॥ ज्ञेयः सर्वमतीतं च ज्ञानं च मन उच्यते ॥ ज्ञानं ज्ञेयं समं कृत्वा पंथानान्यो
द्वितीयकः ॥ ७० ॥ एवं श्रुत्वा महादेवि गुरुनिर्वाकरो गतिः ॥ स याति नरका
न्घोरान् यावश्चंद्रदिवाकरो ॥ ७१ ॥ यावद्दहंत कल्मोस्ति तावद्देव गुरुं स्म
रेत् ॥ गुरुलोपो न कर्तव्यः स्वच्छंदो यदिवा भवेत् ॥ ७२ ॥ हुकारेण न कृतव्यं प्रा
ज्ञैः शिष्यैः कदाचन ॥ गुरुरज्ञेन वक्तव्यं समस्तं कदाचन ॥ ७३ ॥ यो वै हुंकृ

(४)

॥ गुरु ॥

॥ ७ ॥

त्यतुहंकृत्यंगुरुं निजित्यवादतः ॥ अरण्ये निर्जले देशे स भवेत् ब्रम्हराक्षसः ॥ ७४ ॥

॥ गीता ॥

मुनिभिः पन्नगैर्नापि सुरैर्वा शापितो यदि ॥ कात्कृत्युभयाद्वापि गुरुरक्षति पा

वति ॥ ७५ ॥ अशक्तो हि सुराद्याश्च द्युशक्त्याः मुनयः स्तथा ॥ गुरुशापसमुत्पन्न

रक्षणाय न शक्यते ॥ ७६ ॥ मंत्रराजमिदं देवि गुरुरित्यक्षरद्वयं ॥ स्मृतिवेदांतवा

क्यानां गुरुः साक्षात्परं पदं ॥ ७७ ॥ अति स्मृतिमविज्ञाय केवलं गुरुशेवया ॥

ते वै संन्याशिनः प्रोक्तारितरेव धारिणः ॥ ७८ ॥ नित्यं ब्रम्ह निराकारं निर्गु

णं बोध इत्परं ॥ पूर्ण ब्रम्ह निराभासं दीपो दीपांतरस्तथा ॥ ७९ ॥ गुरुकृपा प्र

सादेन आत्मारामं निरक्षयेत् ॥ अनेन गुरुमार्गेण स्वात्मज्ञानं प्रवर्तते ॥ ८० ॥

॥ ७ ॥

आ ब्रम्हस्तेव पर्यंतं परमात्मस्वरूपकं ॥ स्थावरं जंगमं चैव प्रणमामि जग

(8A)

न्मयं ॥८१॥ वंदेहं सच्चिदानंदं भेदातीतं जगद्गुरुं ॥ नित्यं पूर्णं निराकारं नित्यमा
नंदकारकं ॥८२॥ परात्परतरं ध्येयं नित्यमानंदकारकं ॥ हृदयाकाशमध्यस्थं शु
द्धस्फटिकसन्निभं ॥८३॥ स्फटिकः प्रतिमारूपं दृश्यते दर्पणो यथा ॥ तथा
त्मानं चिदाकाशं आनंदं सोऽहमित्युत ॥८४॥ अंगुष्ठमात्रपुरुषं ध्यायते चिन्म
यं हृदि ॥ तत्र स्फुरति भावो यं श्रुत्वा तत्कथयामास ॥८५॥ अगोचरं तथा गम्य नाम
रूपादिवर्जितं ॥ निःशब्दं तु विजानीयात् स्वभावो ब्रह्म पार्वसी ॥८६॥ यथानि
त्यं स्वभावेन कर्पूरं कुसुमादिर्कुशं ॥ शीतोष्णादिस्वभावेन यथा ब्रह्म च शाश्व
तं ॥८७॥ स्वयं सर्वमयो भूत्वा स्थातव्यं यत्र कुत्रचित् ॥ कीदृशं भुंगीरिव ध्या
नं यथा भवति तादृशं ॥८८॥ गुरुध्यानं तथानित्यं देही ब्रह्ममयो भवेत् ॥

(१)

॥ गुरु ॥

॥ ८ ॥

पिंडे पदे तथा रूपे मुक्तास्तेनात्र संशयः ॥ ८९ ॥ स्वयं सर्वमयो भूत्वा परतत्वं विलो-
कयेत् ॥ परात्परं परं नान्य सर्वमेव निरामयं ॥ ९० ॥ यस्यावलोकनं देवि सर्वसंग-
विवर्जितं ॥ एकाकी निस्प्रहः शान्तः स्थातव्यं यत्र कुत्रचित् ॥ ९१ ॥ लब्ध्वाथ
न लब्ध्वा स्वल्पं वा बहुलं तथा ॥ निष्कामेनैव भोक्तव्यं सदा संतुष्टमानसः
॥ ९२ ॥ सर्वज्ञपदमित्याहुर्देहो ब्रह्म मयो विदुः ॥ सदानंदो सदा शान्तो रमतो यत्र कु-
त्रचित् ॥ ९३ ॥ यत्रैव तिष्ठते सोऽपि स देशः पुण्यभाजनं ॥ मुक्तस्य लक्षणं चे-
व तन्नाग्रे कथितं मया ॥ ९४ ॥ उपदेशो मया देवि गुरुमार्गेण दर्शितः ॥ गुरुभ-
क्तिस्तथा ध्यानं सकलं तव कीर्तितं ॥ ९५ ॥ अनेन तद्भवेत्कार्यं तद्ब्रह्म मिमा-
हामते ॥ लोकोपकारकं देवि लोकि कंतु न भावयेत् ॥ ९६ ॥ तल्लोकि कर्म

॥ गीता ॥

॥ ८ ॥

(9A)

तोयंतिज्ञानहीनः परंतप ॥ ज्ञानीनां भावयेत्सर्वं कर्म निष्कर्मसाम्यतां ॥ ९७ ॥
इदं तु भक्तिभावेन पठित्वा श्रुयते यदि ॥ लिखित्वा तत्प्रदातव्यं ॥ दानं दक्षिणया
सह ॥ ९८ ॥ गुरुगीतामिदं देवि शुद्धहृत्तत्त्वमयोदितं ॥ भवव्याधिर्विनाशा
यस्वयमेव जपेत्सदा ॥ ९९ ॥ गुरुगीताक्षरे कैकं मंत्रराजमिदं जपेत् ॥ अनेन
विविधामंत्राः कलानां हर्षितेषु डशी ॥ १०० ॥ अनंतफलमाप्नोति गुरु
गीतासदा जपेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तं सर्वद्वारिद्र्यनाशनं ॥ १०१ ॥ अकात्त
मृत्युहरणं सर्वसंहरणं ॥ यद्द्वाराक्षरं भूतानां चोरव्याघ्रभयापहं
॥ १०२ ॥ महाव्याधिगता सर्वे विभूतिः सिद्धिदा भवेत् ॥ अथवा मोहने वश्य
स्वयमेव जपेत्सदा ॥ १०३ ॥ कुरोर्वा दुर्वया देवि आसने शुभ्रकंवले ॥ उपविश्य

(10)
गुरु ॥

॥९॥

ततो देवि जपे देकाग्रमानसः ॥४॥ शुक्लाशने वशांत्यर्थं वस्य रक्तासनं प्रिये ॥ अ
भिचारे कृष्णवर्णं पीतवर्णं तथा गमे ॥५॥ उत्तरे शांतिजायस्य वस्य पूर्वमूखोदितं ॥
दक्षिणे मारणं प्रोक्तं स्तंभने पश्चिमे मुखं ॥६॥ मोहनं सर्वभूतानां बंधमोक्षक
रं परं ॥ देवभूतप्रीयकरं राजाजने वशिप्रिये ॥७॥ मुखस्तंभकरं चैव सद्गुणानां वि
वर्धनं ॥ दुष्कर्मनाशनं चैव सत्कर्मसिद्धिदायकं ॥८॥ असाध्यं सिद्धये कार्यं न व
ग्रहभयापहं ॥ दुस्वप्ननाशनं चैव सुस्वप्नफलदायकं ॥९॥ सर्वशान्तिकरं नित्यं बंध्या
पुत्रफलप्रदं ॥ अवैधव्यकरं स्त्रीणां सर्वसौभाग्यदायकं ॥१०॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं
पुत्रपौत्रप्रवर्धनं ॥ अकामस्तुत्रिवास्याज्जपे नोक्षमवाप्नुयात् ॥११॥ अवैधव्यस
कामेन लभते चान्यजन्मनी ॥ सर्वदुःखं भयं विघ्नं नाशयेत्तापहारकं ॥१२॥ सर्वबाधा
प्रशमनं धर्मार्थकाममोक्षदं ॥ यं यं चिंतयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितं ॥१३॥

॥ गीता

॥९॥

(10A)

कामीकस्यकामधेनुः कल्पितस्यफलं प्रदं ॥ चिंतामणिर्चितितस्य सर्वमंगलका
रकं ॥ १४ ॥ लिखित्वाचप्रदातव्यं मोक्षश्रेयोमवाप्नुयात् ॥ कामेन जाप्यते यो वै तस्य
कामं फलप्रदं ॥ १५ ॥ जपेत् शक्तसौरस्य गाणपत्यश्च वैष्णवः ॥ श्लोः सर्वस्य सिद्धि
दं देवि सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १६ ॥ अर्थकामजपः स्थानं ॥ कथयामि वरान
ने ॥ सागरे सरिते तीरे ॥ तीर्थे हरिहरालये ॥ १७ ॥ शक्तिदेवा लये गेष्टे सर्वदे
वा लये शुभे ॥ वटस्य धात्रि मूले वा मठवृक्षा वनस्तथा ॥ १८ ॥ पवित्रे निर्मले
स्थाने नित्यानुष्ठानतोपि वा ॥ निर्वचनेन मन्येन जपमेतत्समाचरेत् ॥ १९ ॥ स्मशा
ने भयभूमे च वटमूलांतिके तथा ॥ सिध्यंति धौलरे मूले च्यूतवृक्षस्य संक्षिप्तौ
॥ २० ॥ गुरुपुत्रो वरो मुखेति स्य सिध्यति नान्यथा ॥ शुभकर्माणि सर्वाणि दीक्षा
दीक्षादि सिद्धिदा ॥ २१ ॥ संसारमलनाशाय भवप्राशनिर्वर्तकं ॥ गुरुगीतां

(11)

॥ गुरु ॥

॥ १० ॥

भासिरनानंतत्वज्ञः कुरुते सदा ॥ २२ ॥ स एव गुरुवः साक्षात् सदा विद्वद्गुरुः सत्तमः ॥

तस्य स्थानानि सर्वाणि पवित्राणि न संशयः ॥ २३ ॥ स देश शुद्ध यत्र सोऽस्वभावाच्च त्र

तिष्ठति ॥ तत्र देवगणा सर्वे क्षेत्रे पीठे वसन्ति हि ॥ २४ ॥ आसंभो शयनस्थो गच्छन्ति त्रि

तोऽपि वा ॥ अश्वारूढो गजारूढोऽश्वेषु तो जायतेऽपि वा ॥ २५ ॥ शुचिष्मंतः सदा ज्ञानी

गुरुः गीता जपेन तत् ॥ तस्य दर्शनमात्रेण पुनर्जन्म न विद्यते ॥ २६ ॥ सागरं च यथा

तोयं क्षीरे क्षीरं यथा जलं ॥ भिन्ने कुंभे यथा काशं तथा त्मा परमात्मनि ॥ २७ ॥ तथैव ज्ञा

नि जीवात्मा परब्रह्मणि लिप्यते ॥ ऐक्येन रमते ज्ञानी यत्र यत्र दिवा निशी ॥ २८ ॥ येन वि

धि महामुक्तो वर्तते सर्वदा स्वयं ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन भावभक्तिः करोतियः ॥ २९ ॥ गुरु

संतोषिताः सर्वे मुक्तास्तेनात्र संशयः ॥ भुक्तिमुक्तिदयातेषां जिह्वा ग्रै च सरस्वति ॥ ३० ॥

॥ गीता

न ॥ ल्यु

॥ १० ॥

(1) अ)

अनेन भुक्तिमार्गेण गुरुगीतासदाज्ञपेत् ॥ सर्वसिद्धिमवाप्नोति भुक्तिमुक्तिनसंशयः ॥
३१ ॥ सत्यं सत्यपुनः सत्यं धर्मसांख्यमयोद्धितं ॥ गुरुगीतासमन्तास्ति सत्यं सत्यं वरान
ने ॥ ३२ ॥ येकदेवो येकधर्मयेकनिष्ठापरंतपः ॥ गुरोः परतरं नास्ति सत्यं सत्यं वरानने
॥ ३३ ॥ माता धन्यः पिता धन्यो धन्यो बभूव कुलं तथा ॥ धन्या च वसुधा देवि गुरुभक्तिः
सुदुर्लभा ॥ ३४ ॥ शरिरमिंद्रियं प्राण अर्थस्वजनबोधवः ॥ माता पिता कुलं देवि गुरु
सरेवन संशयः ॥ ३५ ॥ अकल्पजन्मनोकोऽपि यजत्र तपः क्रियः ॥ तत्सर्वं सुकला
देवि गुरुसंतोषमाव्रतः ॥ ३६ ॥ विद्या धन बलैर्नैव मंदभाग्यस्वयेजनः ॥ गुरुसेवा
न कुर्वति अधोगच्छति पार्वति ॥ ३७ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशादिदेवर्षिपितृकिन्न
राः ॥ सिद्धचारणयक्षाश्च ऋषयो मुने यो जनाः ॥ ३८ ॥ गुरुभावपरं तीर्थं मन्यतीर्थं
निरर्थकं ॥ सर्वतीर्थं च यो देवि यद्गुरोचरणंबुजे ॥ ३९ ॥ इदं रहस्यं नोवाच्यंत वाग्रे

त

(12)

॥ गुरु ॥

॥ ११ ॥

कथितं मया ॥ सुगोप्यं च प्रयत्नेन येनात्मानः प्रयच्छति ॥ ४० ॥ स्वामिमुख्य ॥ गीता ॥
गणेशादि वैष्णवादिषु पार्वति ॥ मनसपिन वक्तव्यं मम संनिधकारकं ॥ ४१ ॥
अतीव चितपक्वस्य अत्रा भक्तिसमन्वितः ॥ वक्तव्यं तु मिदं देवि ममात्मा
न सदा प्रिये ॥ ४२ ॥ अभक्ते वंचके धूर्ते पाषांडे नास्ति केपरे ॥ मनसपिन
वक्तव्यं गुरुगीता कदाचन ॥ ४३ ॥ गुरोर्वा बहवः संति शिष्यवित्तापहारकः
॥ सद्गुरु दुर्लभं यांति शिष्यसंचापहारकः ॥ ४४ ॥ संसारसागर समुत्थर
णैकमंत्रं ॥ ब्रम्हादिदेव मुनिपूजित शिष्यमंत्रं ॥ दारिद्र्यदुःख भयशोक
विनाशमंत्रं ॥ वंदे महाभयहरं गुरुराजमंत्रं ॥ १४५ ॥ ६ ॥ १ ॥ ६ ॥
इती श्रीस्कंदपुराणे उमामहेश्वरसंवादे गुरुगीतास्तोत्रं संपूर्णं ॥ श्री
गुरुदत्तात्रयार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

॥ ११ ॥

(12A)

इदं पुस्तकं हर्षे इत्युपनामकं रामचंद्रस्य पुत्रः नामनेन लिख्यते ॥
शुभं भवतु ॥ शके १८०६ तारुणनामसंवत्सरे माघमासे कृष्णपक्षे
तृयोदश्यां यांतिथौ तदिने समाप्तः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ६१ ॥ ६१

(13)

इति श्री गुरुगीता संपूर्ण मस्क

॥१२॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com